

Pulzus

A MAROSVÁSÁRHELYI MAGYAR DIÁKSZÖVETSÉG LAPJA | XVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM (74.)

2006. december

ÜDV!

Közel sem olyan az izgalom ezekben a napokban mint mondjuk 2000 körül, most épp nem világvégéről futnak be hírek, hanem kétnyelvű tábláskák kipakolásáról, változottság kedvéért békés Exit bulikról, részképzésről, újabb és újabb tesztek-ről vagy az európai uniós csatlakozás küszöbén az előrehozott választásokról. A legutóbbi választmányi gyűlés legfontosabb mozzanatai ugyanis a diákszövetség volt elnökének, Hadnagy Lászlónak a leköszönő beszéde és az új elnök megválasztása. December 12.-től a Marosvásárhelyi Magyar Diákszövetség új elnöke Száva Hunor, ötödéves fogorvostan hallgató, akinek ezúton gratulál a Pulzus, eredményes munkát, türelmet és rendezvényekben sikeres évet kívánva.

Azonban elérkezünk lassan az év végéhez is, már csak néhányat kell aludni és itt a Karácsony, a jól megérdemelt pihenés és a családdal, barátokkal való együttlét ideje. Igyekeztünk Karácsonyi hangulatot varázsolni a Pulzusba, akik túlélték a Turizmus Szakosztály által szervezett hétvégét, itt beszámolnak élményeikről, és természetesen nem hiányozhat a gólyabál sem, sok egyéb más cikk mellett.

A Pulzus Szerkesztősége nevében minden kedves olvasónknak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és sikerekben gazdag Boldog Új Évet kívánok!

Hunor

ADY ENDRE: KARÁCSONY

I.

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének.
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni.
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vénék,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja.
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -
Fohászzkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni.
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermekszívvvel
A világgal
Kibékülni.
Szeretemben üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni ...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra ...

Pulzus SZERKESZTŐSÉG

FŐSZERKESZTŐ

Kraft Hunor-Norbert
(fiatalember@yahoo.co.uk)

SZERKESZTŐK

Antal Mónika, Budai Klára Ágnes,
Fülöp Lenke, Kedves Hanga, Keszegpál
Anna, Madarász Csilla, Molnár Imola,
Simon Boglárka, Sisak Eszter, Szomorú
Ildikó, Szőke Szidónia

LAPTERV ÉS TÖRDELÉS

Kraft Hunor-Norbert

A SZERKESZTŐSÉG CÍME:

Ro - 540095 Marosvásárhely,
N. Grigorescu utca 17/19

tel: +40-265-211084

pulzus@mmdsz.ro

KIADJA

a Marosvásárhelyi
Magyar Diákszövetség
www.mmdsz.ro

ISSN 1454-2560

MINDEN JOG FENNTARTVA.

TÁMOGATÓINK

ILLYÉS
KÖZALAPÍTVÁNY

IFJÚSÁGI, CSALÁDÜGYI,
SZOCIÁLIS ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI
MINISZTERIUM
MAGYARORSZÁG

KARÁCSONYI MAGYAR NÉPSZOKÁSOK

Régen a karácsony elképzelhetetlen lett volna azok nélkül a kedves szokások nélkül, amelyek még jobban fokozták az ünnep várásának izgalmait. Az elmúlt évtizedekben kissé elhalványult ezen szokások jelentősége. Szerencsére napjainkban ismét újjáélednek, meghatározóbbá varázsolva a szent karácsony ünnepét.

LUCA NAPJA (DECEMBER 13.)

A naptárreform előtt - a Gergely-naptár életbelépése, azaz 1582 előtt - Luca napjára esett a napforduló. Ilyenkor volt a leghosszabb az éjszaka, a legrövidebb a nappal. Ezen a napon elsősorban a tyúkok „termékenység varázslása” volt a cél. Ehhez kapcsolódott a nők munkatiltalma. Úgy tartották, hogy ha Luca napján fonnának vagy varrnának, nem tojnének a tyúkok. Azaz, e mágikus eljárások, tevékenységek a tyúkok tojáshozamának növekedését igyekeztek elősegíteni.

Luca napján a fiúk elindultak meglátogatni az ismerős házakat és jókívánásaikért cserébe adományokat vártak. Ha ez elmaradt, akkor viszont átkokat szórtak a házra.

ADVENT

Advent az eljövétel, a várakozás és reménykedés ideje, a karácsonyra való előkészület időszaka. A karácsony előtti negyedik vasárnapon kezdődik és december 24-ig tart. Újkeletű népszokás az adventi koszorú készítése erre az időszakra.

KARÁCSONY

A karácsony Jézus születésének és a szeretetnek az ünnepe. A karácsonyt

megelőző hétköznapokon, a hosszú téli estéken együtt volt a család. Beszélgettek, adventi, karácsonyi dalokat énekeltek, ezzel is készülve Jézus születésének ünnepére. Amikor az esthajnali csillag már feljött, akkor került sor a karácsonyi vacsora elfogyasztására. Ezt sok ház udvarában a gazda puskalövése előzte meg a gonosz lélek elriasztására. A gazdasszony mindent előre kikészített az asztalra, mert a vacsorát végig felállítás nélkül kellett elfogyasztani. Imádkoztak, majd első fogásként mézbe mártott fokhagymát, dióbelet nyeltek. Ennek gonoszűző célzata volt. A karácsonyi asztal elképzelhetetlen hal, beigli, valamint alma és dió nélkül. A kerek alma a család összetartásának szimbóluma. Vacsora után a gazdasszony kezébe vett egy szép, piros almát, és annyi szeletre vágta, ahányan ültek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

MENDIKÁLÁS

Az elnevezés (mendieare=koldulni) a szokás adománygyűjtő jellegére utal. Elsősorban a gyerekek jártak adományt kérni ez idő tájt. Kisebb-nagyobb csoportokba verődve bekérédkedtek a házakhoz és némi ajándék fejében karácsonyi énekeket énekeltek.

KÁNTÁLÁS

Kántálásnak nevezték a karácsonyi énekes, verses köszöntőt. Az elnevezés a köszöntő énekes jellegére utal, mivel éneklél köszöntötték a ház lakóit. Elsősorban a felnőttek jártak kántálni este, az éjfél óráig.

BETLEHEMEZÉS

Jézus születésének történetét bemutató, ma is élő, egyházi eredetű népi játék. Szereplői általában pásztoroknak öltözve, házilag készített jászollal vagy betlehemi kistemplommal járnak házról házra. Szent énekekkel, tréfás párbeszédekkel elevenítik fel Jézus születésének eseményeit

PÁSZTORJÁRÁS

A pásztorjárás szereplői Karácsony este

éjfélig járták a házakat. Kifordított bundát viseltek, tarisznyát tettek a vállukra, kezükben pásztorbotot tartottak. A kispásztor vitte a betlehemi jászolt. Énekeket adtak elő, majd a végén adományokat vártak a ház urától.

OSTYAHORDÁS

Karácsony böjtjén, vagy néhány nappal előtte, a kántortanító az iskolás gyerekekkel minden családnak megfelelő számú ostyát küldött. Az ostya a karácsonyi vacsora fontos része volt, amelyet több helyen mézzel, fokhagymával együtt ettek.

PÁSZTOROK KARÁCSONYI VESSZŐHORDÁSA

Karácsony előestéjén a pásztorok vesszőkkel jártak, amelyekből a gazdasszony a kötényével húzott ki néhány szálat azért, hogy az állatai a következő évben egészségesek legyenek. A vesszőért a pásztorok bort, cipót, esetleg pénzt is adtak. A gazdasszony a vesszővel megveregette a jóságokat, hogy egészségesek legyenek.

REGÖLÉS

István napjától, december 26.-tól újévig jártak a regösök. A regölés lényegében természetvarázsló énekmondás, köszöntés - bőségvarázsló, párokat összehoronzó, adománygyűjtő szokás volt. Különböző énekeket adtak elő és jókívánásokat mondtak a ház lakóinak.

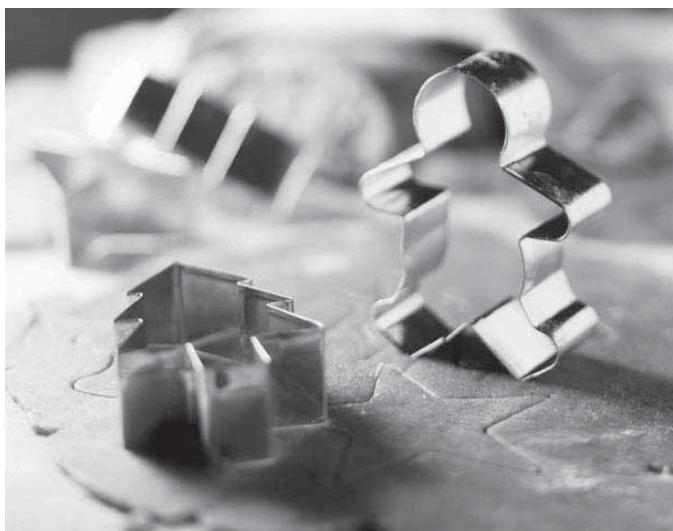
BORSZENDELÉS

December 27-én, Szent János napján szokás volt a bor megáldása. Ezen a napon minden család bort vitt a templomba, amelyet a pap megáldott. A szentelt bornak mágikus erőt tulajdonítottak. Beteg embert, állatot gyógyítottak vele, öntöttek belőle a boroshordókba, hogy ne romoljon el a bor

APRÓSZENTEK NAPJA (DECEMBER 28.)

A Heródes parancsára tömegesen kivégzett betlehemi kisdetek emlék-ünnepe. „Aprószent” minden fiúcsesemő, akit Heródes király a gyermek Krisztus keresésekor megöletett. Az Aprószentek-napi vesszőzés, az újesztendei szerencsekívánás különös fajta. A gyanútlan gyermeket a szomszédba küldték, ahol „megvesszőzték”, hogy egészséges maradjon.

(www.happyxmas.gportal.hu)

ORSZÁGOK, KARÁCSONYOK, NÉPSZOKÁSOK

Van ahol Mikulás kenguruháton, máshol pedig Téliapó szánon hozza az ajándékot. Csak egyetlen dolog közös a népek hagyományában: a családok ilyenkor együtt ünnepelnek, és megajándékozzák egymást.

Az ausztrál gyerekek minden bizonnyal meglepetten hallgatnának, ha szüleik azt mondanák: a karácsonyi ajándék szánon érkezik. Nekünk pedig az a furcsa, hogy sok népnél nem a Jézuska, hanem a Mikulás- vagy éppen Téliapó fuvarozza a karácsonyi ajándékokat...

ÍRORSZÁG

Karácsonykor a gyerekek egy zsákot raknak ki, hogy a Mikulás abba tegye az ajándékokat. De hogy ő is kapjon valamit cserébe: az asztalra süteményt, és egy üveg sört helyeznek el.

AUSZTRÁLIA

A Mikulás szánját itt nem a rénszarvasok vontatják, hanem nyolc fehér kenguru.

NÉMETORSZÁG

Aki járt már ott karácsony idején, tudhatja, hogy a városok az ünnepek idején fényárban úsznak. Nemcsak a házakat, de az udvarban álló fákat is feldíszítik. A lakások többségében apró Betlehemet is elhelyeznek. A gyerekek a karácsonyi ajándéklistát az ablakpárkányra helyezik, s cukornehezéket raknak rá.

USA

A népek olvasztótégelye, tehát ahány ház, annyi szokás: az olaszok ragaszkodnak a megszokott étrendhez, a portugálok halat esznek, a többiek pedig a hálaadáskor is megszokott pulykát. Nagy divat az ajtó fölé akasztott fagyöngy is, bár a hagyomány eredetileg Angliából származik. Az ajándékot a gyermekeknek Santa Claus hozza.

OLASZORSZÁG

Az olaszoknál nem a kis Jézus, de még csak nem is Téliapó, vagy Mikulás viszi az ajándékokat, hanem egy Strega Buffana nevű boszorkány, aki a jókat mindenféle szép ajándékkal, a rosszakat pedig szénnel lepi meg. Bevert szokás, hogy lencsét ajándékoznak egymásnak, majd újév első napján megfőzik, hogy szerencsét és pénzt hozzon a háznak.

ANGLIA

A gyerekek levelet írnak a Mikulásnak, s megemlítik milyen ajándékokat szeretnének. A levelet bedobják a kandallóba, hogy egészen az Északi-sarkig elrepüljön. Karácsonykor mazsolás pudingot készítenek, amibe egy apró ajándékot rejtenek. Aki az ajándékot megtalálja, annak nagy szerencséje lesz.

Az ünnepi hagyományokat ma már sok országban nem követik. Az amerikai divatot (pulykasütés, kandallóra akasztott zokni) a filmeknek köszönhetően ma már nagyon sok család átvette. Egy azonban minden nép karácsonyában közös: a szeretet ünnepéről van szó, amikor a család és a barátok együtt ünnepelnek, és ajándékokkal lepik meg egymást.

(www.csaladinet.hu)

AJÁNDÉKOZÁS

Karácsonykor valami van a levegőben. Többen mosolyognak, talán a gyertyafény, a ropogó hó (remélem az idén is lesz), a szép dalok, díszek teszik, de egy nagyvárosban más a hangulat. A nagy tömeg, keresgélő emberek az üzletekben, soványodó pénztárcák.

Nehéz, hogy a „kötelező” ajándékozásnak eleget téve valami olyan meglepetést találjunk ki, ami NEKI(K) szól, titokban vágyott rá és hasznos lesz az elkövetkező időkben. Szinte lehetetlen e feltételeket teljesíteni, de van pár dolog, ami talán segít a nagy bevásárlásban.

- készítsünk listát a személyekről, akiket megajándékozunk majd (nehogy az utolsó pillanatban derüljön ki, hogy valakit kifelejtettünk)

- beszéljünk össze barátainkkal, rokonokkal - lehet, hogy együtt értékesebb, találobb ajándékot vászthatunk

- ne hagyjuk a vásárlást az utolsó napokra, mikor már érezzük, hogy a körmünkre ég a gyertya

- ha van türelmünk és tehetőségünk, készítsünk sajátkezüleg valami kedvességet, vagy keressünk valami szép, személyreszóló idézetet

- a meglepetések becsomagolására szánjunk külön időt, a kutyafuttában elvégzett csomagolás meglátszik

- amikor átadjuk az ajándékot (akikét nem a fa alá tesszük) töltsünk egy-két órát barátainkkal, hisz a figyelemnél nincsen szebb ajándék

BOLDOG KARÁCSONYT
MINDENKINEK!

Naola

GÓLYABÁL 2006

Az elmúlt pénteken újra megrendezésre került, immár sokadik alkalommal az ötödévesek által szervezett híres-neves gólyabál. Kérdés – a megszokott színvonalat hozta-e, avagy sem? Tény, hogy minden gólyabál ad valamit az embernek, amit máshonnan nem ismerhet és sehol máshol nem élhet át. Minden „megálmodott” és színpadra vitt jelenetben van valami, ami az emberben bent marad, és úgy emlékezetébe ivódik. Évről évre más-más felhozatalban. Mert nagyon sok emlékezetes sztori van, és szinte megtiszteltetés hogy válogathatsz és jó pár kocsmái beszélgetés alatt átírhatod egy egész történeté, amit aztán színpadra vihatsz. Mindez már nagyon-nagyon régen elkezdődött, hagyományra nőtte ki magát. És legfontosabb célja, nem a pár órás szórakoztatás, annál inkább a gólyák, az elsőévesek beavatása ebbe a hagyományba. Mert hát akarva-akaratlanul kedves gólyák belecseppentek egy nagy közösségbe, talán nem is érzitek az „ízét” az egésznek. Ezek az előadások kellene adjanak egy különleges élményt, azzal hogy megmutassuk sokrétű, izgalmas, néha meghökkentő, sokszor felháborító öt év áll előttetek. Remélem, aki eljött, belecseppent egy

olyan hangulatba, ahol úgy érezte, hogy spontán jó itt lenni, mert itt nem általában a mindennapokat mutattuk be, hanem nagyon fontos érzelmeket, csalódásokat, és még sok más, amit építő kritikának is szántunk, reméljük tanáraink is veszik a célzást...

De kezdjük az elején! „Táncilag” nagyon jó lett a gólyabál, hallottuk a visszajelzéseket. Hogy a három kar közül melyik volt a legjobb, mindenki döntse el maga. Mert hát végül is mi történt? Mindhárom karról emberek álltak fel táncolni, néptáncot, földre-fekvéses-embertragédiás-kompozíciót, szalagost, rock-and-roll-t, hawaii, férfisztriptízt... Tetszett, tényleg... kicsit sok vetkőzés, de tetszett... tényleg... mondták az állófogadáson... Mint mindig vannak pro és kontra vélemények, de ez így a jó...

Igen eljött du. 4 óra, de mintha a terem nem akart volna megtelni, főleg az első sorok, tanároknak fenntartott

helyek... vajon már nem is nagyon kíváncsiak, vagy már unják, vagy sürgős dolguk akadt... nem tudni... de akik megtiszteltek jelenlétükkel az állófogadáson, azok nagyrészt elmondták véleményüket. Dénes Lóránd egyetemi gyakornok nagyon találóan fogalmazott, szerinte a gólyabál legfőbb célja a magyar diákokat egy ilyen nagyszabású rendezvényre összehozni, ahol mindenki egy nagy közösségben ünnepel, jól érzi magát... és ez tényleg így van.

Egyed tanár úr véleménye, hogy túl hosszú volt, Vass Levente sajnos nem látta a „neki szánt” jelenetet, de hallomásból tudja hogy jól sikerült, na...

Aztán egy újabb bulit könyvelhettünk el, különleges bulit. A lényeg hogy a hangsúly a bulin és a hangulaton van, nem az adott helyzet kommentálásán, (helyszüke - agyontaposás - izzadt testek vonaglása a hihetetlenül bepörgött m á m o r o s emberek tömegében). De jó volt! Megérte! Nemde???

mque

JAJ-DE-JÓ-VOLT-MENJÜNK-MÉG???!!!

NAGYBETŰVEL ÍRATTATIK: NOVEMBER 29 ÉS DECEMBER 1 KÖZÖTT KÖZÖS UTAZÁSON VEHETTÜNK RÉSZT. CÉLPONT: SZEGED. OK: AIDS PREVENCIÓS KONFERENCIA. SZEMÉLYEK SZÁMA:10

Bocsánat. Bocsánat előre is. Én megpróbáltam keresni valami vidám témát, mert nem vagyok pesszimista alkat. Gondolkodtam sokat, hogyan is tárjam fel, mert ez egyáltalán nem egy vidám téma. Így jó pár hét elteltével izgalmas megbeszélni, ki milyen szisztéma szerint játszott. Mert mégiscsak játszottak velünk. Dióhéjban a tények: meghívtak a Szegedi Tudományegyetem orvostanhallgatói egy konferenciára. [Nagyon csábítóan hangzik]. Volt már náluk tumorprevenciós konferencia, most tartanak AIDS prevenciót [Hurrá, de jó, mindenkit érdekel, az előbbi is milyen jó volt, egyöntetűen tetszeni fog mindenkinek, sőt még néhányan utána is olvasnak a dolognak]. Elfogadjuk a meghívást [Hát persze,

miért ne, Szeged profi város, plusz még adhatnak valamit az embernek, amit máshonnan nem ismerhet]. Nem küldenek le részletes programot, de megkérdezik, nem-e vagyunk allergiások valamilyen ételre [Hú, milyen rendesek, de ez egy kicsit nem fura???]. Kedden reggel indulnánk, de halasztunk egy napot, szállás okok miatt [OK, még mindig jó, így legalább van idő megvenni a jegyeket... esküszöm, minden olyan jól ment... nagyon jól informáltak voltunk, mindenki egyöntetűen döntött, kalandos utazásnak indult]. Megérkezünk [Püspökladány, Püspökladány - szólt a hangosbemondó, és váltottunk Szeged felé]. Vár ránk valaki. Elvisz a bentlakásba. A szobák nincsenek lefoglalva. Várunk egy félórát [Időnkéből kitelik]. A szobákat lefoglalják. Bepakolunk. Elvisznek Kati néni előadására, aki AIDS-ről kellene beszéljen, de most nem arról beszél [Végül is ő nem tehet róla, hogy nincsenek programok]. Amúgy az előadás jó, Kati néni roppant kedves. Utána filmvetítés. A filmet lefűjják emberhiány és fáradtság miatt [Nem a mi hibánk, mi igazán

megnéztük volna]. Vacsora fejenként két szelet pizza. Kiderül hogy nem lesznek előadások, nincs program [Elvégre mi nagyon jól megvagyunk, csak sajnáljuk az elpazarolt időt, de lassan már azt sem...]. De van egy jótékony-sági koncert, másnap este [Hurrá!!!!]. Addig városnézés [Egész nap???]. Reggeli péksütemény, ebéd 400 Ft-ért [amiben sajnos az ÁFÁ-t is bele kell számolják], este péksütemény [Hú, de jóllaktunk!!!!]. Reggel péksütemény, ébresztő a takarítónő által, miszerint ki kell költözni 10-ig. Vonat fél kettőkor haza. [Köszönünk mindent]. Addig városnézés [Már megint???]. Idáig a tényközlés, célja az ismeretterjesztés.

Jó érzés hogy kapsz egy ilyen meghívást, ez végül is tükrözi az irántunk tanúsított figyelmet, feltéve, ha nincs valami cél a háttérben. Évszázadok óta tudjuk, hogy a kedvesség többet ér a bölcsességnél, és ennek a pusztá felismerése már a bölcsesség maga. Nem is értem....

mque

TÚLÉLTÜK

„... ha valaki megközelíti saját határait, a figyelem – látvány, hang, érintés, fájdalom – egy apró tölcsérré szűkül, és problémáinkat a Világgal felváltja a kiélezett koncentráció.”

Fejjel lefele csüngök a patak felett, zubog a vízesés, az arcomba fröcsköl a víz és mialatt kinyitom a bicskát, hogy kiszabadítsam a vízen lebegő flakont, Júlia bekíált a partról, hogy pont úgy nézek ki, mint egy villanyszerelő. Ez az első kép, ami beugrik a táborra gondolva.

Végül sikerült megkaparintani a flakont és ahhoz képest, hogy nem tudok ötnél több fekvőtámaszt megcsinálni és rendszeresen négyest kaptam ojnlabdadobásból, csak visszahúztam magam a partig aztán egy kis segítséggel újra a start-fán voltam és mindenki gratulált. Húú... megéheztem az efféle viszontagság után, de vigasztalt, hogy pisztráng lesz vacsorára.

Egy csillogó halacska nem akart a vederben ülni a többi haltársával, hanem a patakban csobogó szabadságba vágyott, amely a pisztrángtenyészde lakóinak nem adatik meg, ezért egy óvatlan pillanatban kicsúszott Nándi kezéből és eltűnt a Nyárádban.

No de azért a vacsora nem szenvedett hiányt. A srácok előkészítették sütéshez a halakat meg a fűszeres öntetet, élvezet volt nézni, ahogy mesterszakácsokhoz illő módon sürgölődtek a rács körül, véleményezték a halak állapotát és adogatták őket a tányérunkra. Elalvás előtt az este tanult hegymászóbogokból szőttem álmat magamnak.

Felejthetetlen élmény marad még a rappelezés. Addig nem volt benne sok izgalom, amíg a hidegtől összekucorodva két kabát alól szemlélttem a 70 méter magas

sziklafalon leereszkedő túlélőtársaimat. Viszont amikor felmáztam a szikla tetejére és elkezdtem készülődni az ereszkedéshez, már egészen bemelegedtem. Fentről nem lehetett lelátni a fal alá, ahol a többiek álltak (szerencse, mert lehet, hogy néhányan el sem indultak volna) Egy pár lépés után már látszott az alattunk levő mélység... hátborzongató látvány, de azért lenéztem párszor, hogy érezzem ezt a hátborzongást, így lett igazán felejthetetlen az a pár perc, amíg leértem.

Szerintem, ha minden résztvevő írna egy kicsit, oldalakat lehetne még megtölteni élményekkel és azzal amit ez a tábor nyújtott. Köszönet mindazoknak, akik segítettek a tábor szervezésében. Ja és üzenjük azoknak, akik azt hitték, hogy meg fogunk fagyni a sátorban: Nem fagyunk meg, túléljük!

Odie

**I. Túlélő Hétvége
Vármező**

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ AZ I. TÚLÉLŐ HÉTVEGÉRŐL

2006. november 17-19. között került megrendezésre az első túlélő hétvége Vármezőn.

Péntek délután az érkezést követően meg sötétedés előtt felhúztuk a sátrakat. Este már elkezdődött a program, két előadáson vettünk részt: az elsőben hasznos információkat kaptunk arról, hogy mit is vigyünk magunkkal, ha túrázni indulunk, a másodikban pedig iránytű és térképhasználatról valamint tájékozódásról szólt.

A szombati nap mar sokkal gyakorlatiasabb jelleget öltött. Délelőtt szembesült a társaság az első tulajdonképpeni megpróbáltatással: egy kötéltechnikai gyakorlat, melyet mindenki sikeresen teljesített, volt aki megúsza szárazon, meg olyan is aki kevésbé...

A feladat: egy hámiban ülve egy kifeszített kötélén a patak közepére kell bemászni, a patakából "kihalászni" egy műanyag palackot, majd

AMIKOR MÁR AZT HISZEM, TUDOM, MITŐL DÖGLIK A LÉGY

Nem túl népszerű tanárunk azt mondja, a diákéletnek vannak szép és kevésbé szép oldalai.

Lehet, hogy én vagyok túl szerencsés/optimista, de nekem eddig csak a pozitív dolgok maradtak meg. Amint megszokja az ember, hogy nincs ideje, nincs pénze, ennek következtében nem eszik és nem alszik, legalábbis nem annyit, mint eddig (ezért ismét e cikk írójának telhetetlensége volna okolható?), rögtön elviselhetővé, de még inkább szórakozatóvá válik az élet.

Annak ellenére, hogy egy – az egyetemünkön veszélyesen kisebbségi helyzetbe szorult – csoportnak képviselem a kábé húsz százalékát, akiknek nem kellett elhagyni szeretett (pffff) szülővárosukat, ezért a minden esti buli heti egy-kettőre korlátozódik, eseménytelen hétköznapjaim nem voltak október elseje óta. Fenti tény, nevezetesen, hogy miért vagyunk ilyen kevesen vásárhelyiek, és főleg: hogy miért hallatunk még ennél is kevesebbet magunkról, sokszor felmerül bennem, de ez egy másik cikk, vagy még inkább demográfiai szakdolgozat témája lehetne.

Hogy tanulni minden szabad percemben volna mit, azt senkinek nem kell mondani, de talán azt sem, hogy igyekszem az erre szánt időt minimálisra csökkenteni: gólyabálra készülök, dészben tevékenykedem, kocsmázni is kell, hol a régi-hol az új (igen, vannak már!) barátokkal, most meg Pulzus cikket írtam, azt hiszem...

Ildi

azt a hámrá rögzítve kihozni a partra. Felhőtlenül élveztük a fejjel lefele való lógást, a hál'Istennek gyönyörű és verőfényes napsütésben. Legalább ekkora megpróbáltatásnak számított ezek után a meg vígan ficáncoló pisztrángokat megfosztani a pikkelyeiktől és belső részeiktől, anélkül, hogy azok kiszabadulnának a kízó kezektől. Mindezek után a kötél-technikától kifáradva, pisztrángra éhesen tértünk vissza a táborba. Fel kellett töltenünk a haltartalékunkat, mivel néhánynak sikerült megszöknie és elfogyasztottuk a jól megérdemelt pisztráng vacsorát.

Estére ismét két képzésben: ismertették a túrázás lehetséges veszélyeit, hogyan lehet azokat kikerülni, vagy ha nem sikerül, akkor milyen formában lehet segítséget hívni; majd a Gyilkostó Adventure csapat tartott egy interaktív tájékoztatót kötelekről, csomókról, melynek eredménye ként mindenki lázasan bogozgatta a köteleket. Megemlítették még a szikla- és jégmászást is - ez mar komolyabb hobbynak számít.

Elhangzott az is, hogy egy túrázás vagy sziklamászás esetében 70% a pszichológiai felkészültség és csak 30% a fizikai kondíció. Hogy mit is jelent ez az arány, arra rájöttünk vasárnap, amikor kipróbáltuk a rappelezést.

Némi gyaloglás, vagy helyesebben vágatás után, a fakitermelő úton rátaláltuk a megfelelő helyre.

Ez azért jóval nagyobb kihívásnak bizonyult, mint az előző kötéltechnikai gyakorlat. Nem is annyira maga a rappelezés tudománya, hanem az a bizonyos pszichés felkészültség hiányzott

belőlem személy szerint. Érdekes dolog, de valahogy az a 70 méteres sziklafal lentről nézve feleakkorának sem tűnik, mint amikor felér az ember a tetejébe és azt mondják: indulhatsz. Megnőtt az adrenalin termelése, azt hiszem reszketett a lábam és semmi másra nem tudtam koncentrálni, mint, hogy hogyan kell fogni és engedni apránként a kötelet, ahhoz hogy leérjek. Hihetetlen élmény és mindent megér.

A tábor célja az volt, hogy egy kis betekintést adjon a túlélésről - ez a képzések által valósult meg. Nagyon remélem hogy jön a folytatás, amikor is gyakorlatba kell majd ültetni az elméletben elhangzottakat.

Remélem, hogy akik nem vettek részt a táborban, de szeretnek túrázni, kedvet kaptak a beszámoló alapján és jövőre együtt éljük túl a második ilyen hétvégét.

Sika

NYITÁS ÉS BETEKINTÉS

A terjedelmes kapukon szétkattant a lakat, a kulisszák szétgördültek, a zá-
rak nyitásra fordultak és az ismeretlen
helyiségek tartalma megvilágosodott a
neonfényben. Az eddig bereteselt aj-
tók kitarulkoztak és e szűk másfél nap
erejéig szabad betekintést nyújtottak
feltéve őrzött titkaikba. A közel nyolc-
vanfős diákcsoport félénken de kíván-
csian lépte át a magasztos épületek
küszöbét. Odaát elképzelt jövőképek
kaptak megerősítést, vagy buktak el és
a régóta levegőben függő kérdésekre
reális válaszok fogalmazódtak. Novem-
ber 10-11.-én a nagyközönség számára
is kinyíltak a marosvásárhelyi egyete-
mek kapui és a diákok talán először
érezhették bőrükön ama „nagybetűs
élet” fuvallatát...

A magyar ajkú végzősök a szélrózsa
minden irányából, nyolc város isko-
láiból érkeztek az általunk biztosított
buszokkal. A résztvevők mindegyike
úgy gondolta, hogy Marosvásárhely
valamelyik felsőoktatási intézményé-
ben képzelettel el továbbtanulását, így
minél több és pontosabb információt
próbáltunk számukra nyújtani a to-
vábbtanulásuk eldöntése érdekében.
Körutunk során mind a négy helyi
egyetem bemutatásra került, továbbá
a Megyei Kórház, Smurd és Studium
szakkönyvtár is kitarja kapuit. A
rektori, dékáni illetve hallgatói fel-
szólalások első kézből tájékoztatták

a diákokat. Reális képet kaphattak az
egyetem felépítéséről, működéséről,
továbbtanulási lehetőségekről, és oly-
távolinak tűnő fogalmak kerültek elér-
hető közelségbe mint: kreditrendszer,
rektor, szenátus, tandíj, hallgatói jogok,
szociális támogatás, stb. Saját bőrükön
tapasztalhatták, hogyan is fognak leen-
dő színészként az elkövetkező néhány
évben letekinteni a színpadról az őket
figyelő sok kíváncsi laikus, akár bíráló
oktatói szempárra. Milyen környezet-
ben és körülmények között fogják majd
tanulmányozni az olykor „méteres”
hosszúságú matematikai képleteket, és
felismerhették mekkora felelősséggel
is jár az olykor ólomnehézségű fehér
köpeny viselése, mikor egy félkómás
emberi életet kell közöttünk tartani.
Egyszerűen kipróbálhatták mit is takar
az a hétköznapi, de számukra mégis
idegen „egyetemista” szó!

A résztvevők értékes tapasztala-
tokkal gazdagodva tértek haza, hogy
mindezek tükrében újra fontolóra
vegyék, mivel is szeretnének az elkö-
vetkező néhány évben, akár egy életen
keresztül foglalkozni. A túlnyomó részt
pozitív visszajelzések egyértelműen
alátámasztják, hogy a rendezvény igen-
is sikeres kimenetelű volt és megismét-
lésére, bővítésére mind a diákok, mind
az egyetemek részéről van igény!

Toma Szilveszter

*Nyílt Napok főszervező
(fantomasz6@yahoo.com)*

6 ÉVES AZ MMDSZ LEVELEZŐLISTA!

Ezelőtt 6 évvel született meg a
Marosvásárhelyi Magyar Diákszövetség
levelezőlistája (2006. december 6.)
Jelen pillanatban listánk 798 e-mail
címet számlál, 6 év alatt összesen 551
levelet küldtek el, az egy napra eső
legtöbb 2004 júniusában, összesen 25
levél. A levelezőlista célja nemcsak
a marosvásárhelyi felsőoktatásban
tanuló magyar fiatalok összefogása,
hanem a friss és hasznos információk
eljuttatása a hallgatókhoz. A listára fel-
iratkozhat az MMDSZ honlapon.

TDK HÍREK

A XIV. Tudományos Diákköri Kon-
ferencia időpontja március 29. - április
1. Kivonatok leadási határideje 2007.
február 24. Eddig a következő felkért
előadóink fogadták el a meghívást:
Prof. Dr. Emer. Renner Antal (Buda-
pest, kézsebész), Prof. Dr. Kásler Miklós
(Budapest, onkológus), Prof. Dr. Hamar
János (Budapest, ortopéd), Prof. Dr.
Matekovits György (Temesvár, fogor-
vos), Prof. Dr. Ember István (Budapest,
onkológus), Prof. Dr. Fekete Farkas Pál
(Budapest, gyerekcardiológus), Prof.
Dr. Klebovich Imre (Budapest, gyógy-
szerész).

Szervezéssel kapcsolatos további
információ: maximum 100 szervezőt
várnak, egy szervező több kiscsoport
tevékenységében is részt vehet. A
következő nagy gyűlés januárban
lesz.

TAVASZI RÉSZKÉPZÉS

A Magyar Köztársaság Oktatási és
Kulturális Minisztériuma pályázatot
hirdet miniszteri ösztöndíjra magyar-
országi felsőoktatási intézmények
nappali tagozatán a 2006/2007-es
tanév tavaszi szemeszterében történő
részképzős tanulmányútra.

Az ösztöndíj időtartama: 2 hét és 3
hónap között.

Az elnyert ösztöndíj 2007. február
15. és 2007. június 15. között használ-
ható fel.

A részképzős tanulmányútra pá-
lyázó hallgatóknak legalább 1 lezárt
tanévvel kell rendelkezniük a rész-
képzés megkezdésének időpontjában,
és a legutolsó lezárt tanulmányi évük
tanulmányi átlaga nem lehet kisebb,
mint 7,50.

A pályázatokat 2007. november 21-
től lehet benyújtani.

A pályázatok beadásának és postai
beérkezésének határideje: 2007. de-
cember 21., 16 óra.

Pályázni - egyrészt - teljesen papír
alapon - az Agora Irodákban és az
Országos Magyar Diákszövetség
2006. november 21-től beszerezhető,
és az Internetről (www.agorairoda.net
, www.omdsz.ro, illetve www.oktatas.ro,
www.mmdsz.ro) is letölthető pá-
lyázati adatlapon,

- másrészt 2006. november 28.
napjától az Interneten, a www.oktatas.ro/palyazat
honlapon lehet. A pályázat
eredményéről szóló írásos értesítés a
döntést követő 7 munkanapon belül
postai feladásra kerül.

A pályázat lebonyolításának admin-
isztratív költségeire 7 RON összegű
pályázati díjat kell befizetni az alábbi
folyószámlák valamelyikére (Kérjük,
hogy lehetőleg annak a lebonyolító
szervezetnek a számlájára fizesse be a

pályázati díjat, amelyiknek az irodájá-
ba a pályázatát eljuttatja.)

FUNDATIA AGORA 2001 ALAPÍTVÁNY

Kolozsvár (Cluj-Napoca), Jókai
(Napoca) u. 2-4/55.

RO51 BNRB 2000 0006 2825 RO02
CUI: 13963363

OTP Bank Romania S.A. - Kolozsvár

UNIUNEA ORGANIZATIILOR STUDEN-
ȚESTI MAGHIARE DIN ROMANIA (OR-
SZÁGOS MAGYAR DIÁKSZÖVETSÉG)

Kolozsvár (Cluj-Napoca) Str. Avram
Iancu Nr. 21

RO09RNCB0106026605710001

Cod fiscal: 9429422

BCR Sucursala Cluj

Bővebb Információk az MMDSZ
székházban és az MMDSZ honlapon
(www.mmdsz.ro)

LEGYÉL TE IS AZ MMDSZ AKTÍV TAGJA!

CSATLAKOZZ A FUNDRAISING SZAKOSZTÁLYHOZ!

(felhívás és egy kis „propaganda” :))

Mindenki több közösséghez tartozik: család, baráti kör, évfolyam, de gyakran megfeledekezünk arról, tágabb közösségekhez is tartozunk. Gondolom a felszólítás után nem lep meg, hogy melyik közösségre is gondolunk épp.

Igen. Mindannyian egyetemisták vagyunk egyazon városba és ezt a közösséget, amelyet büszkén sorolunk az értelmiségiek társadalmi rétegébe, egyetlen civil szervezet, az MMDSz öleli át. Átöleli és működteti, valahogy úgy, ahogy egy haveri körbe is vannak, akik kitalálják, hogy menjenek színházba, vagy menjenek valahova bulizni, vagy meglepetés szülinapi bulit, vagy esetleg búcsú bulit szerveznek egy tartósabb részképzésre távozó társuknak. Ugyanezt teszi a DSz is, csak azzal a különbséggel, hogy 1000-szer több diákkal. És ez sajnos nem olyan egyszerű, mert nem elég egy ember, aki a társaság közepén van, szükség van több szervezett és irányított emberre.

Teszek még egy próbálkozást arra, hogy meglepjelek... Ha hiszed, ha nem, vannak olyan diáktársaid, akik hiányoznak kurzusról vagy a „könyvtárból” (= kocsmából), és ha nem hiányoznak akkor csak egy „fejezetet olvasnak el” (= 1 sört isznak meg), mert anyagi fedezetüket maxira költötték, hogy kéthetente elmenjenek gyűlésbe.

Gondolj bele, mi lenne, ha nem lenne MMDSZ-buli, ahol barátaiddal

bulizhatsz és ahol különböző egyetemiek hallgatóival ismerkedhetsz (ez által lesz egy közösség a közösség). Mi lenne, ha nem lennének Diáknapiak, ahol szesszió előtt kirúghass a hámból? Mi lenne, ha nem lenne focimaraton, hogy a vakáció előtt jól kifocizd magad. Ez idén, igaz, épp tavaszra marad, mert újítják a MOGYE tornatermét és a város összes többi termét nem tudják kiadni 24 órára, de még sorolhatnánk...

Ha eddig nem sikerült, akkor most

rengeteg kisebbséget támogató alapítványt megszűnt. Ennek következtében, a DSz óriási hangsúlyt kell fektessen az elkövetkezőkben a más nyelveken (nem magyar) írandó pályázatokra illetve arra, hogy újból köszönetet mondjon minden rendszeres támogatóinak (nem mintha eddig nem tette volna meg, de most még gyakrabban és szebben kell megtegye). Gondolj bele, ha minden diák, a húsvét vakációban, mikor otthon jár, csupán három cég postaládájába tenne egy 2%-os támogatási felhívást, ez már több ezer céget jelentene, ami viszont keret bővülést von maga után. Vagy ha kedved van eljárni diákkedvezményeket tárgyalni, akár saját tárgyalási technikádat is fejlesztheted, amelynek az életben még hasznát is veheted. És ezzel már TE is, minimális erőfeszítéssel hozzájárultál a DSz munkájához.

Abból az elgondolásból, hogy sok kicsi (munka) sokra megy, a Fundraising Szakosztály ezeket a lehetőségeket szeretné úgy mond „intézményesíteni”. Nincsen más dolgod, csak a honlapról letölteni egy adatlapot, ha nem kaptál még e-mailben (bízunk BENNED és számítunk RÁD, így leszünk „olyan pofátlanok”), amelyet ki kell tölteni, konkrétan milyen feladatot vállalnál el. Ha ezt elküldöd nekünk tagjává válasz szakosztályunk hálózatának. Adataidat összegezzük egy adatbázisba és mikor szükségünk van a minimális hozzájárulásodra mi megkeresünk...

A Fundraising Szakosztály

ejsze csak meglepődsz! Gondoltad, hogy ha nem is szeretsz szervezni, nyüzsögni, vagy formális, néha nagyon hosszúnak tűnő gyűlésekre járni, vagy akár figyelem központjába kerülni akkor is nagyon hasznos tagja lehetsz a Diákszövetségnek? Például elég hogy, ha szeretsz a neten lógni, pár perc naponta és még otthonról, a szobádból is sokat segíthetsz a Webdesign szakosztálynak.

Egy kérdés: hány helyesírási hibát vagy hány agyontekert kifejezést vagy bonyolult szórendet találtál eddig ebben „diskurzusban”? :) Ebben is segítségünkre lehetsz. Gondolj bele mekkora súlya van ilyesminek egy pályázatban! Aprópó pályázat! Bizonyára hallottad, hogy gazdasági válság van Anyaországunkban és hogy

A BARLANGOK VIÁGA

Egy különlegesebb túrát ajánlanék ezúttal, mely bár mindenki számára elérhető, mégis bizonyos képességek kialakítását igényli. Eppen ezért olyan egyedi. Barlangtúrára hívnák benneket. Vissza az anyaméhbe. A lyukba, a mélyre, az ősibe.... az Öregember - Barlangjába.

Az Öregember - Barlangja a Nyugati Kárpátokban található, Vársonkolyostól néhány km-re. Sonkolyos a Körös völgy szorosában helyezkedik el. Az Öregember - Barlangja 8 km hosszú. A szintkülönbség 300 m. Az év minden szakaszában látogatható.

Erre a túrára egy teljes hétvége szükséges, akár autóval, akár vonattal indulunk. Jó péntek

estére oda érkezni Sonkolyosra. Szombaton a túra. Vasárnap a hazatérés. De mielőtt viszont teljes gőzzel belevágnánk jó tudni, hogy erre a túrára egyedül, vagy szakképzett emberek nélkül ne vállalkozzatok. Bár nem

túl nehéz a barlangba való bejutás, de szükséges néhány kötélmászással kapcsolatos ismeret elsajátítása. Ezt úgy szoktuk megoldani, hogy az új csapat tagokkal megismertetjük a barlangász felszerelését, meg fölmászunk közösen kötéll segítségével egy 10-15 méter magas fára, hogy begyakorolhassuk kicsit a szükséges technikát.

Hétfégenként itt Vásárhelyen is ilyen apróságokkal szórakoztatunk.

Vársonkolyos kétféle képpen közelíthető meg: vonattal és autóval. A barlanghoz vezető út piros ponttal jelölt. A sonkolyosi vonatállomástól, a hidat elhagyva, átszeljük az apró városkát. A barlang két oldalról is megközelíthető. Egyrészt indulhatunk az Izbândiș vízkötés fele az erdei úton autóval, másrészt pedig a Cereș dombjain vezető ösvények is a barlanghoz vezetnek.

Az Izbândișt elhagyva emelkedni kezdünk Pojorâta első házáig. Áthaladva néhány dolina mellett, a Gugu völgy házait pillantjuk meg. Hamarosan egy sötétebb völgybe érünk, amely a barlangot rejti.

A második útvonal tehát a Cereșului domb tetejéről a „Zece Hotare” karsztpatón át vezet a Kereszt-dombig, majd innen egy kis völgybe jutunk, ahol egy patak csordogál. Ez a Peștireului

völgye. A patakot követve jutunk el az Öreg ember-barlanghoz, hiszen az nyeli el a patak vizét.

Aki nem szándékszik sátorban aludni, az elalhat Sonkolyoson, tudniillik van ott egy elfogadható körülményeket ajánló panzió. A helybeliek egy hotelt is emlegetnek, viszont mi nem találtuk nagyon barátságosnak és biztonságosnak a helyet. A helybéli kocsmák a krónikus alkoholisták igényeit elégítik ki: van „Snagov” szivar, és „Szóniucă”. Aki igényesebb, az átmehet a boltba. Ott található jobb minőségű cikkeket, meg kenyeret. Sonkolyostól a barlang szájáig úgy 4-5 óra gyaloglásra számíthatunk, amennyiben

gyalog indulunk el, a csomagordást is rászámítva. Itt azért jobb, ha valamilyen módon autó kerül a fenekünk alá, amely a barlanghoz visz. Elégé lakatlan hely, meg sok a támadásra váró kóbor kutya. Persze ezt a kényelmesek szemszögéből taglalom.

A barlangba kötéll segítségével jutunk be. Közvetlenül a barlang szájánál található egy „vizesés”, vagyis az elnyelt patakvíz, amelyet jó kikerülni, elsősorban saját kényelmünk miatt, hiszen senkinek sem jó 4-5 órát vizesen tartózkodni odabenn. A túravezetők viszont úgy helyezik el a kötelet a barlang szájánál, hogy ez kikerüli a vizesést. Így ereszkedik le mindenki kb. 10 méternyit a mélybe. Innen aztán csoportosan haladunk tovább, felfedezni a sötétet. Ilyenkor az az arany szabály, hogy a két tapasztalattal rendelkező túravezető nyitja illetve zárja a sort. Jó nem elmaradni a csapattól, mert a közös fény csodálatos

látványt rejteget. A labirintusszerű keskeny szakaszok után felfedezhetjük az egyik galériát, melyet „agyag galériának” is neveznek a barlangászok. Ennek a kis helynek az a jellegzetessége, hogy az itt járó barlangászok kis szobrokat készítettek az évek során. Találunk itt hamutartót, pezsgősüveget, keresztet, emberfigurákat. Természetesen a cseppkövek végig kísérik az utunkat. Nem kuriózumok itt a denevérek sem. Viszont békések, nem bántanak, csak fülelnek csendben. A visszafele úton, egyik félreeső galéria hatalmaságát is megtapasztalhatjuk. Itt gyönyörű sztalagmitok és sztalagtitokat fényképezgetünk.

Aztán már más nem marad hátra, mint felmászni a kötélén vissza fénybe, a zajba, a jelenbe. S még csak mindig szombat van. Most már jöhet a gitár.

Mi kell ehhez a túrához?

- 1 pár gumicsizma: 13 lej (az orosz piacon olcsóbb, mint a „kőműves boltban”)
- esőkabát és esőnadrág (a legjobb, ha kezeslábas): kb. 10 lej (próbáld a turkálókban)
- „kőműves sisak”: 10-15 lej
- zakuszka a kamrából
- barlangász felszerelés (kölsön adjuk)
- benzin: oda-vissza 35 lej (a vonat olcsóbb)
- szállás: sátor vagy panzió: 15 lej éj/ fő

A kíváncsiaknak e-mailen mesélek tovább: imolapszicho@gmail.com.

Molnr Imola

2007

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Március

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Április

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Május

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Június

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet!